

BORSSZEM JANKÓ

FELELŐS SZERKESZTŐ: MOLNÁR JENŐ

BUDAPEST, 1927 MÁRCIUS 12 * 7. (3048.) SZÁM * HATVANADIK ÉVFOLYAM

Klebelsberg Rómában

vagy:

egy kis szemérmességért Mussolini se megy
a szomszédba

A kultuszminiszter:

— Tyhü!... Ezeknek van ám még csak sok takargatnivalójuk!...

Leventei Kardoss Mór: Ejgentlich miért öltöztették föl nyakig ebben a tavaszi kánikulában ezeket a szegény görlicéket?

Dr. Steinitz Gyula: No hallod, Móric bátyám, még mindig félnek a náthaláztól. Hogy meg ne hüljenek, mialatt itt Csókeról-csókra csapongnak.

Leventei Kardoss Mór: Persze tinektek, ordenáré férfiak, csak meztelenség kell a színpadon.

Dr. Steinitz: Ugyan, méltóságos, kisztihand, megelégszünk mi azzal a többel is, amit a lipótvárosi szolid család estélyeken látunk.

Kardossné: Fidonc! Hogy maga mindig fölibe helyezi a színésznőt a mi társaságunknak.

Kardoss: Ami engem illet, én inkább magam alá helyezném társadalmilag.

Dr. Steinitz: Vigyázz, Móric bátyám, föl ne ébredsz az alvó inspekciós rendőrtisztet!

Kardossné: Hogy ez a Csontos mért tesz hamis fogsort a szájába és mért nem akarta szájon csókolni ezt a gyönyörű Titkos Ilonát? . . .

Kardoss: Mért talán azt hiszi, hogy a Titkos fogsora is hamis! Pedig ennél szebb nagy fogakat még kicsibe se láttam. A pesti asszonyok példát vehetnének róla, hogy kell egy feleségnek a férjét szeretni.

Dr. Steinitz: Maga csak ne avatkozzon bele olyan intímen az Intim Pisták incefince dolgaiba. Vagy talán maga az a „kimaradt Intim Pista?”

Kardoss: A Gyuszi csakugyan úgy kimarad néha, mint Hajdu Marcell a parlamentből.

Kardossné: Empörend! Pedig én nem adtam neki kimaradási engedélyt. Mi az? Mit énekelnek most? „Díztér száz, — finom úriház. Földszint egy, — csönget és bemegy.” (Dr. Steinitzhez, sugva): Megtiltom, hogy odamenjen. Érti?

Dr. Steinitz: Csak a barátom feleségével. (Kardoshoz): Nézd, kedves barátom, micsoda tánc! Ha Sci-

tovszky miniszter látná ezeket a figurákat, mindjárt visszavonná az erkölcsrendeletét. Mert már Kant is megmondta: szép az, ami térdek nélkül tetszik. Már pedig Titkos térden felül is tetszik. (Kardossné térdét megnyomja.)

Kardossné: Gyuszi! Tartózkodjon a térdemleges megjegyzésektől.

Kardoss: Ha Scitovszkynak kell is az ilyesmi, a népjóléti miniszter biztosan óvást emelne, mert ő peracet és kalácsot, nem pedig vállperacet és térdkalácsot akar adni a népnek.

Dr. Steinitz: És a Heltai fordítása . . . Nagyszerű. Ahelyett, hogy egy ilyen zseni eredetét írja . . . Milyen fordított világ!

Kardossné: Csak azt nem értem, miért nem adta vissza a párizsi „Pas sur la bouche”-t pontosan úgy, hogy „Csak szájon ne!”

Kardoss: Mert már előre tisztában volt vele, milyen vicceket csinálnak egy ilyen címre a pestiek.

Dr. Steinitz: Na hallod, mikor már a Nemzeti Színház is ilyen címen játszik Szekszpirt: „Szeget-szeggel!”

Kardoss: Mért selypítsz?

Kardossné: Skandalóz! Az ember idejön egy fehér disznósághoz és tik itten a legsötétebb malacságokat engeditek meg magatoknak . . . Elég volt. Megyek!

Dr. Steinitz: De hiszen még egy felvonás van, méltóságos.

Kardossné: Jó, maradok, de csak úgy, ha megelégsztek a színpadi kihágásokkal.

Kardoss: És a páholybeli kivágásokkal. Meinerseits örülök, hogy a Magyar Színháznak végre egy sikere van.

Dr. Steinitz: Hozzá még: hangos sikere, pedig itt igazán hangtalanul énekelnek.

Kardossné: Ha maga hangot akar egy operetben, akkor nézze meg, hogyan táncolja Haselbeck Olga meg a Székelyhidy Ferenc a charlestont. C'est le charleston qui fait la musique.

Érettségi tételek a BORSSZEM JANKÓ vice-akadémiáján

I.

Feladat: A FAKSZ annyit tesz: Falusi kislakásokat Építő Szövetkezet. A fac siméle annyit tesz: tedd hasonlóan. Ezek után ha valaki a FAKSZ mintájára cselekszik, mit fogunk mondani?

Megoldás: Faksimilis faksimili gaudet.

II.

Feladat: Tekintélyrombolás-e az, ha Csontos Imréről azt állítjuk, hogy ő a karcagi Lloyd-George?

Megoldás: A kérdés rosszul van feladva. Így kell kérdezni: tekintélyrombolás-e az, ha Lloyd George-ról azt állítjuk, hogy ő a londoni Csontos Imre.

III.

Feladat: Ha a főváros strandfürdőre ír ki pályázatot és tíz milliárd koronra van előirányozva, mibe kerül majd egy kabinjegy?

Megoldás: Oszd el a fürdő légméterméterevel az úszónadrágok bőségének számát, add hozzá a kövér nők által kiszorítandó víz súlyát és megkapod a fővárosi autonóm gazdálkodás pontos keresztmetszetét.

Pesti bank kapujáról:

Ne zsenirozza magát
INTÉZETÜNKTŐL HITELT KÉRNI

A mi visszautasításunk
abszolút udvarias!

FOKOZAT

— No és hogyan szoktál le a dohányzásról?

— Az orvosom tanácsára, a feleségem óhajára és az anyósom parancsára.

— Vajjon az nem tekintélyrombolás, hogy Héjjas Iván a parlament tagja?

Képtelen kívánság

— Nos és mit szolt a feleséged tegnap, mikor olyan későn mentél haza?

— Azt hiszed, hogy nekem most van két óra időm azt elmesélni?

Nagypolitika a kiskocsmában

— Addig nem lesz boldog ez az ország, amíg itt pálinkát árulnak.

— Az már igaz. Bárcsak eljönne az idő, mikor ingyen adják.

Tessék parancsolni!

Ez alkalommal szójátékkereskedést nyitok. Rájöttem ugyanis, hogy újabban a legtöbb kereskedő reklámszövegen töri a fejét. Tessék választani.

A *bútoros* így hirdethet:

Falhoz lesz állítva

minden bútor darab,
amit itt vásárolt.

A *gyógyszerész* a migrén ellen:

Ön a legnagyobb örült

fejfájástól is szabadul,
ha beveszi poraimat.

A *féregirtónak* ezt ajánlom:

Meg kell, hogy döggöljön

valamennyi poloskája az
én szeremmel.

A *hentes* nem talál jobbat ennél:

MAGA MARHA

húst csak itt vásároljon!

A *kereskedő* ezzel hívja föl a figyelmet:

Asszonyom, mért veri magát a férje

adósságba, amikor itt készpénzért fele áron vásárolhat.

Megnyugtatóan közlöm, hogy szójátékaimat bárki jutányosan megszerezheti, bár ezt hangsúlyoznom fölösleges, mert az olvasó magától is megállapíthatja, hogy az itt felsoroltak valamennyije *olcsó* szójáték.

DYMI

„Egész Amerika az enyém!”

És elhangzott a legnagyobb szó, amit Kolumbusz Kristóf óta ember ki-mondott: „Egész Amerika az enyém!”

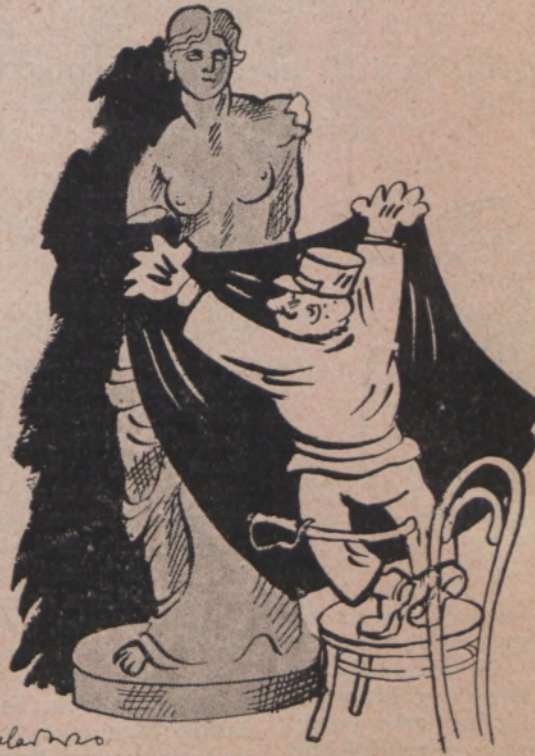
Ki mondta ki? Melyik világhatalom? Melyik államférfi, tudós, lángelme, fölfedező?

Coolidge? Nem, Edison? Nem, Bernhard Shaw? Nem, Marconi? Nem, Einstein? Nem.

Vagy talán — Fedák Sári?

Igen. Fedák Hány mondta — New-yorkból hazajövet.

A megregulázott Vénusz

MIHASZNA ANDRÁS: Ennyi is elég a pucérságbul, naccsád!

TÁLALÓS KÉRDÉSEK

Ne tessék felsziszszenni. Ez nem sajtóhiba. Nem találós kérdések, ahogyan első pillanatra hinné az ember, hanem igenis tálalós kérdések. Tudniillik ezek a kérdések modern hölgyeink számára adódnak fel azon célból, hogy őket a főzőkanálhoz visszatérítsük.

— Mért előnyös a főzésnél az etonfrizura?

— Mert így meg lehetünk nyugodva afelől, hogy a levesben nem találunk hosszú hajsziátat.

— Mi föl leghamarább?

— A férjünk feje.

— Mit csinál a jó gazdasszony egy libával?

— Férjhez adja.

— És mit kezd egy birkával?

— Megnöšti.

— Mikor jó a marha?

— Ha pénzt ad nekünk.

— Milyen mártáshoz nem kell tudomány?

— A bemártáshoz.

— Mi az aprólék?

— Apró lék háztartási büdzsénk adósságok tengerében úszó hajóján.

— Lisztel mit csinálunk?

— Eljátsszuk zongorán.

— Milyen kalácshoz nem szabad nyúlni?

— A szép szakácsné térdkalácsához.

A kisebbik büntetés

Bíró (egy házaspárhoz): A törvényszék mindkettőjüket hat-hat havi fogházra ítélte. Megnyugszanak benne vagy föllebbeznek?

A férj: Én csak arra kérem a nagyságos bírót, tessék a feleségem büntetését addig elhalasztani, amíg én le nem ültem az enyémet.

A pesti uccán

— Bocsánat, uram, a keleti pálya udvarra szeretnék mennei.

— No hallja!... Semmi kifogásom sincs ellene.

MAGYAR SZINHÁZ

Csókról csókra

Világsiker!

Titkos Ilona
Csontos Gyula
Berky Lili
Z. Molnár László
Kertész Dezső
Dénes György
Gombaszögi Ella
Molnár Vera

MIHASZNA ANDRÁS

M. KIR. RENDŐR

a letartóztatott meztelen szobrokról

meg egyéb úri malackodásról

Van itt ész, de annyi, hogy a sokfajta milisztériumbul is hozzám gyűnnek fölöslegér, aki marad belül. Lám a Mindenlébenberg kujtuszniszter úr úkegyelme mán hetedik esztendeje nyomozza a művészködésnek mondott úri huncuccságot, oszt még se gyűtt rá a nyittyára, pedig szömüvegön körösztül fikszilozza a nyakig meztelláb szobrokat, képeket, mög az eleveny pucérok: a színházi görlicéket. Enneköm öleg vót eccör mögsétáltatni köztük az édös m. kir. eszömet, — lött is ojan rönd, hogy attul nyivákolnak a nasszájú ujságíró ténsurak mög a magossabb államlezónbul frmagnak ittfelajtött ellenzéki képviselők.

Hősies, nagy cselekedet vót. Hadd mondom el röndbe-sorba.

Ott kezdődött, hogy mögálltam egy könyvesbót előtt, ahova a dezsrugtiv izrajeliták járnak bötüt falni, oszt rajta felejtőközött az élös tekintetöm egy csupasz naccságán. Szép vót, de a két karja hiányzott. No, mondok, nem kirakatba való vagy te, jópípa, hanem odaki a Ligetbe a Plasztikon közé. Bemenek a bötba, fene nagy lespektussal fogattak, ahogy illik is, elővettem a notecomat, oszt aszondom: „Ki fija-jánya ez a nyomorék pucér nőszemély?” Aszongya a bötös, a Zinger: „Ez a milói Vénusz”, — „Született?” — „Milóban.” — „Hány esztendős?” — „Több mint kétezer” — „Ejnye — mondok — tögye bolonddá a . . .” — de nem fejeztem be, mert eszömbe jutott a saját magam káromkodási röndölettye. „Aztán ki tördöste le a két karját?” — faggatam tovább az ipsét. „Senki. Úgy találták”. — „Mér nem ötöztették föl?” — „Mert az beleütöközik a művészetbe.” Erre mán fölhorkantam: „Beleütöközik a... majd mit mondok! . . . Ide avval a

szömérmetlen nősténnyel, hadd viszöm a toroncházba. Az ijesmi sértögeti a közsömérmömet!” — mondtam hévatalos tekintéllyel.

Evvél odébb álltam. Egy másik böt kirakattyából is kihalásztam a Vénusz naccságát. Ennek mögvót mind a két karja. Hászén akkor még vesződelmesebb, merhogy öelni is tud! Aszondik: ez Medicsibe születött. Pucéran gyűtt a világra, pucér is maradt. Egy harmadik bötba három meztelen férfiszemélyt láttam márványbul, akik körül kélgyók tekerögötek. Hát ezek mifélék? — kérdöztem. — Valami Lajos Kohn-csoport, ez vót a válasz. Tudtam, hogy dezsrugtivok. No, mondok, a pucér dámát még elbírja a természetöm, de a pucér férfiszemélyt sehogyse. Eztet is letartóztattam. Majd adok én nektök a kirakatba tekerögözni. Mars a toroncházba a tekerögő naccságakkal egygyűtt!

Mindön bötös azt hápogta: művészet, művészet! Néköm mondják? Hát mikor az anyyukom pucérra vetkezik, tán az is művészet? Tudom én, mi az a művészet! Amikor a komédiás a kést lenyeli mög tüzet okádik vagy odaföl, a magosba nyaktörösdít plodukál: ez a művészet. Azok ne is féjjenek tüllem, — üket nem csipöm fölön, csak ezöket a közerkölcstelenködő büntettvesöket. Kitanított rá a Tranyczky államtitkár úr üméltösága, hogy köll disztengálni az igazi mög az elötikus művészködés közzött!

Persze a színházi malackodások se kerülük el az eréllömet és tapéntatomat. Tennap vagy nyóc görlicét bújtattam nyakig szoknyába. Hadd szokják mög a női viseletöt! Az egyikre, a legtakarosabbra, a tulajdon m. kir. kezemmel takartam rá azt a leplet, akit előadás után röndszörint ügyis lelepleznek a méltöságos bankdilektor urak. Másutt jószívvel mögengedtem, hogy a plimadonna a térgyin fölül öt centivel mutogathassa a fehérségit. De esténkint magam mérsíkelöm ki, hogy nem hágta-e túl a tilalmat. (Köztünk maraggyon a szó: én bizony áthágnám!)

Hát még az uccán! Ott viselöm csak gondját a közerkölcösöknek. Ha van pofája valametik úri naccságának, oszt panaszt tösz nálam, hogy mögöszölytötták, rögvest bekéséröm az aszfalkoptató zsványt. Tennapelött, ahogy a posztomon állok, odagyün hozzám egy kifestett vén szatyor, oszt

így szípod: „Biztos úr, egy férfi üldöz már egy óra óta”. Felelök: „Addig örüljön naccsága, amíg üldözik”. „Nem is azért panaszokodok — mondja undorító nyájasan, hanem mert meg akarom mutatni az egész világ előtt, hogy tisztességes asszony vagyok”. — „Röndbe van, naccsága, de kellő tapéntattal figyelmeztetöm, hogy én a pofagrafiáját is kiadom a jelentéssel egygyűtt a nasszájú sajtónak”. — Ettül az én m. kir. fortélyosságomtól úgy mögijedt, hogy ész nélkül szaladt — egy másik férfiszemély után.

Lám, öreg vakom, ennyi sok tönnivalója van máma egy modeln röndörnek. Kend se nyujtogassa a kezit a járókelök felé, mer rögvest illetlen mozdulatnak minösítöm, osztán mars befelé! Mer röndnek muszáj lönni!

A MÁV FÉKEI

— Olivastad? A Máv húszmillió pengöt költ fékekre.

— És még azt mondják, hogy fék-telenül költekeznek a Máv!

TILOS A KARIKATURA!

A rendörség a karikatúratilalom megszegése miatt büntetö eljárásit indított Freystädter Jenö lovag, Rotthenstein Mör képviselő, Karinthy Frigyes író. Faragó Géza festöművész és Radó Sándor színész ellen, mert behatö nyomozás után kiderült, hogy nevezettek a saját karikatúrájukat hordják.

A JÓ GYEREK

— Hallom, Malákné, javítöbintézetbe vitték a fiát.

— Bizony a gazok! Pedig a legjobb gyerekek volt a világon. Amit lopott, mind hazahozta nekem.

Nem
baj ha fázom,
nem baj, ha éhezem,
Palma
sarkot vettem
utolsó pénzemen.

Tünődések

Seiffensteiner Salamontul

O Palte Eisele, oki volt ed' nadjkereskedű, utazót akarta fül-fogadni. Hirdetett az ojságba és jelentkezte nála két tüchtig fija-talembere. Sakhodj az edjikerül új szólt az információn, hodj nem egészen megbízható, o másik pedig rendszerint elszeretni szokja o fűnik oreságtul o feleséget. O Palte nem elhatározni tudta mogát, hodj meljiket alkal-mazzon, hát megkérdezte o feleségit, o molett Szidikét: „Mondd sak szí-
vem, mit sináljak?” Felelt o Szidike: „Nézd kérlek, fijaeskám, inkább üleljen meg oz oz edjik tízszer en-gem, mint hodj oz o másik akársak egyszer is lopjon.” — Osz-posz: szemire hányják o gróf Bethlen mi-niszterelnük oreságnak, hodj olejan sok egységspárti képviselüt fogadott fül pületikai utazónak. Oz excellene erre ép új felelhet, mint o Palte Eise-letül o feleség: „Inkább esókolja a talpamat kétszáz kormánypárti kép-viselő, mint hogy egy ellenzéki kelle-metlenül megcsiklandozza.”

Sok mindenfélét beszélnek ma össze o küzeleti erkülesökrül, oz údne-vezett etikáru. Errül jotja eszembe o Smelke Grünspann, okinek volt társasüztele o Gase Krümpnózzal. Kérdezi edj napo Grünspanntulo tize-sztendős fiacsakája, o Simse: „Mondd sak, papa, mit jelent oz hodj: ethika.” — „Éztet én neked edj példával meg-világítok — felelt az öreg. — Ha be-gyün hozzám edj kunesaft, oki tarto-zott százpengüvel és tévedésbül szász-ülven pengüt fizet, akkor... nu, akkor gyün az ethika, todnüillik oz, hodj o differenciátul o felüt átadjak-e oz én társamnak vadj pedig oz egé-szet megtartsak mogomnak?” — Oz-tol gondolok, hodj oz egész vonalon idj állunk mostanság oz etikával.

EGY PESTI MOZI, VAGY: ahol a nagy sötétség miatt minduntalan beleütköznek az erkölcsrendeletbe.

Mit jelleképeznek a pesti szobrok a mai erkölcsös világban?

Körsétát tartottunk a pesti szob-rok körül, hogy megtudakoljuk, mit jelentenek azok a mozdulatok, ame-lyekkel a járókelökre merednek. Tan-
ulmányutunk eredményéről — az il-letékes hatóság utólagos engedélyével — a következőkben számolunk be:

PETŐFI SÁNDOR

égnek emelt karjával az ellen tiltá-kozik, hogy a Duna-korzó hölgyei tér-den felüli szoknyában vétsenek a 151.000—1927. számú belügyminisz-teri rendelet ellen.

PAZMÁNY PÉTER

botja azokra sujt le, akik a szobor tö-vében lévő autóbusz-végállomáson a magas viteldíjak ellen cifrán károm-kodnak.

BETHLEN GÁBOR

grófnak a Köröndön álló szobra azo-
kat fenyíti meg, akik a kabarékban és az élclapokban szatira ürügye alatt próbálják aláásni a Legegységesebb Párt tekintélyét.

ZRINYI MIKLÓS

szigetvári hősnek ugyanott álló szobra a jellegzetes taszító mozdulattal azt fejezi ki, hogy így taszítja a hatóság a tolonházba azokat a nőket, akik serdületlen ifjakat szólítanak meg a Körönd diszkrét bokrai mögött.

DEÁK FERENC

ülő szobra nem minden célzatosság nélkül került a főkapitányság köze-lébe, mert azt jelleképezi, hogy ugyan-ilyen hosszú ideig fognak ülni a rend-
őrségen azok, akik vétenek a tekin-télytisztelet ellen.

ARANY JÁNOS

ércalakja körül Toldi Miklós és Pi-ro-ska egymástól tisztos távolban ülő alakja a belügyminiszteri rendelet helyes értelmezéséből ad gyakorlati út-mutatást. Ilyen erkölcsös távolságban kell ülni a villamoson ismerkedő asz-faltbetyároknak védtelen utitársnő-jükkel szemben.

ANONYMUS

szobrán az alakot teljesen elfedő bő köpeny a békebeli divatot szimbóli-zálja, figyelmeztetve a lengén öltözött nőket, hogy az igazán szemérmes lény még akkor is elfődi magát, ha nincs takargatni valója.

JÓKAI MÓR

ülőszobrát csak a destrukció hozhatja léha kapcsolatba a mögötte illetlen-
kedő illemhellyel. A szobor helyének kijelölői sokkal inkább arra gondol-tak, hogy esténként a szobor körüli padokon fészkelődő alakoknak épp olyan illedelmesen kellene ülni, mint a szoboralaknak.

A TURUL-MADÁR

szobra a Ferenc József-híd tetején arra vigyáz, hogy senkise vétsen a dunai fürdőkben az erkölcsök ellen és hogy a trikó ne legyen nagyon ki-vágva sem előrül, sem hátúrul.

A SZFINKSZ

szobrát az Opera előtt megkérdeztük, vajjon meginog-e az erkölcsi rend, ha az ő csupasz felsötétést megbámul-ják a fiatal emberek. A Szfinksz — szabadon Löwy Árpád híres verse után — megszólalt:

Mit bánja azt a Szfinksz,
Hogy állsz-e vagy ingsz?

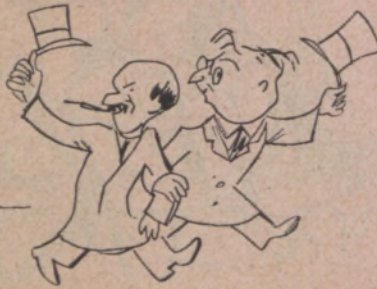
Menekülő görlok

EL RÓMÁBA!

BETHLEN
KLEBELSBERG

FAKSz vobiscum!

SPORTSZEMEK

Addig a sport sem boldogult, amíg sportot nem csináltak belőle.

Ismertem egy embert, aki nagy-szerű lendülettel indult el a sportpályán. Óriási reményeket fűztek hozzá. És egyszerre csak megdőlt.

Ha az augurok találkoznak, mosolyognak. Ha színészek találkoznak, magukról beszélnek. Ha nők találkoznak, másokról beszélnek. Ha vadászok találkoznak, dicsekszenek. Ha írók találkoznak, hallgatnak. Ha sport-emberek találkoznak, versenyre kelnek. Azt hiszem, ezek a legőszintébb, legemberibb emberek.

Egyszer a marathoni futót is elérte a végzet. Fölcsillan egy mosolygó szempár és gyökeret ver a lába.

Öreg, félős emberek veszedelmesnek mondják a sportot és óra intik

tőle a fiatalokat. Ha ennyire féltik az ifjúságot a játéksporttól, hogy volt szívük odaengedni őket a legkomolyabb sportpályára: az életpályára!

Hogy hogyan lehetne a nők közt is általánossá tenni a sportot? Csakis szezonról-szezonra változó sportdivatruhákkal.

Hallom, a sportpályán is „zsidóz-nak”. Ha nem volna így, még kételkedne kellene abban, hogy a sport az élet legszerveesebb része.

Van mozgó-sport, álló-sport és ülő-sport. A mozgó-engedélyek halmozása: mozgó-sport, a tőzsdei üzletkötés: álló-sport, az árdrágítás (de csak kicsiben): ülő-sport.

A népszerűség olyan, mint a futball-labda. Mindenki rúg egyet rajta, de mindenki bírni akarja.

Molnár Jenő

KIS TÁRCA

Mindenki szereti Bethlent

Irta: SZENES BÉLA

Néhány hivatasos ellenzéki politikuson kívül mindenki szereti Bethlen Istvánt.

Miért szeretik olyan nagyon?

A kisgazdák inádják, mert megvalósította a földreformot és földet sajátított ki a nagybirtokból a nincstelenek számára, a nagybirtokosok viszont azért istenítik, mert a földbirtokreformot az ő érdekeiknek jelentősebb sérelme nélkül tudta keresztülvinni és különben visszaszorította a kisgazdák túltengő hatalmát. Ugyanezért esküszik hűséget neki a városi lakosság, míg a falusi nép szintén ő

benne látja a falu igazi vezérét. A bajtársi szövetségek diákvezérei hálával gondolnak rá, mert megtartotta a numerus clausust, a rendezetlen válású diákok reménykedve néznek rá, mert csakis tőle várják a maradi szellemű törvény eltörlését. A kereskedők Bethlenre szavaznak, mert úgy látják, hogy ő az egyedüli, akinek az agrárpártban még érdeke van a kereskedői érdekek iránt, de állást foglal Bethlen mellett az Omge is, mely csakis tőle várja a mai kereskedelem túlkapásainak megfékezését. A feministák szeretik Bethlent, mert jogokat adott a nőknek, a feministák ellenségei pedig csak üdvözölni tudják azért, mert az egységspártban nincs női képviselő. Azok a politikusok, akik a minisztériumban benne vannak, azért szeretik őt, a többiek pedig azért, mert bizonyosra veszik, hogy

még benne lesznek valamelyik minisztériumban.

Mindenki szereti Bethlent.

Vass József azért, mert azt hiszi, hogy őt jobban szereti, mint Klebelsberg Kunót, Klebelsberg azért, mert azt hiszi, hogy Vass József hiába hiszi azt, hogy őt szereti jobban.

A liberálisok azért, mert bár a látszat kedvéért kénytelen úgy tenni, mintha a fajvédőkkel volna jóban, szíve mélyén mégis liberális, a fajvédők viszont azért lelkesednek érte, mert tudják róla, hogy bár a külföld kedvéért néha-néha rákényszerített magát egy-egy tessék-lássék liberális kijelentésre, mégis csak elszakíthatatlan kötelek fűzik őt a fajvédő-eszmékhez és politikusokhoz.

Mindenki szereti Bethlent.

Természetesen én is.

Ami mindennél fontosabb

Péter szenvedélyes bélyeggyűjtő volt. Imádtá a bélyegeket. Valóság-gal dédelgette őket. A bélyegek ezért hálásak is voltak. Ragaszkodtak hozzá.

De volt Péternek a bélyegeken kívül felesége is, akit szintén imádot és dédelgetett. Ónagysága azonban hálátlannak bizonyult. Egyáltalán nem ragaszkodott hozzá. Sőt!

Egy szép napon megszökött.

II.

Amikor Péter barátja, Pál megtudta, hogy az asszony eltűnt, egészen kétségbeesett.

— Ki hitte volna?

— Bizony... bizony — bólogatott Péter — de legalább visszajönne...

— Meg tudná neki bocsátani?

— Hogyne.

— De a szegénybélyeg a homlokán! Péter arca felragyogott.

— Bár már látnám azt a bélyeget.

III.

Három hét mulva levél jött Kanadából. Az asszony írt. Bejelentette, hogy válni akar.

— A nyomorult! — üvöltötte Pál — ahelyett, hogy térdencsúszva bocsánatot kérne tőlem! A bestia... a bestia!...

És görcsös ujjával megmarkolta a levelet. Sztét akarta tépni.

De Péter hirtelen rácsapott a borítékra:

— Az istenért, vigyázz!

— Miért?

— Még eltéped a kanadai bélyeg.

E. M.

Akik kutyába se veszik az erkölcsrendeletet

Erkölcsmesített pesti dalok

ÚGY MEGYÜNK EL EGYMÁS
MELLETT...

Úgy megyünk el egymás mellett, mint
két ismeretlen,
És a rendőr vigyáz arra, hogy ne
ismerkedjem.
Káromkodni sem szabad már, hogy
szokom ezt most meg? —
Egye ki ezt az erkölcsöt a radai
rosszeb.

SZERET-E MÉG?...

Szeret-e még nőket kísérni
És az uccán randevut kérni?
Szeret-e még, mint egykor régen,
Mikor erkölcsrend nem volt még.

Szeret-e még aktlapot venni
És nőknek ajánlatot tenni?
Szeret-e még, mondja meg, kérem,
Eventuell a Scitovszky-téren...

MÉG EGY ÉJSZAKA...

Még egy éjszaka legyen az aktlap az
enyém,
Még egy éjszaka fickándozzon bennem
az erény.

Még egy éjszaka s titkon csak
Ujhelyit olvasom,
Még egy éjszaka, hogy jöjjön szomorú
holnapom.

Még egy éjszaka meztelen görölket
bámulok,
Még egy éjszaka izgatnak milói

Vénuszok,
Még egy éjszaka — s elborítanak
majd a kegyek,
Még egy éjszaka... aztán az ör-
szobára megyek.
(HESZ)

A korzó szépe

a rendőri felruházó akció után

HARC A MEZTELENSÉG ELLEN

A PROFESSZOR: Kegyelmes uram, van szerencsém bemutatni asszisztensemet, klinikánk büszkeségét, akinek hosszas kísérletezés után sikerült megoldani a ruhában szülés problémáját. Munkája még nem kész. Most dolgozik a megelőző illetlenségek elhárításán.

NO DE ILYET!

(Utopisztikus karcolat)

9999 márc 14.

Mr. Tom West, aki zseniális találmányával már nem egyszer ejtette bámulatba a világot, újabban ismét érdekes fölfedezésre jutott. Ugyanis egy reggel ágyából felkelve elfelejtette felcsatolni az önműködő járótalpat és szórakozottságból a saját lábára állt. Meglepődve észlelte, hogy nem esik el, sőt megtartotta egyensúlyát még akkor is, amikor ösztönös mozdulattal egyik lábát a másik után emelve, kimozdult álló helyzetéből. Rájött tehát arra, hogy az ember járni tud gép nélkül is, bár sokkal lassabban és bizonytalanab-

bul, mint ahogyan az évezredek óta használatban levő járótalp segítségével járt.

Mr. Tom West szerint az emberi lábaknak ez a képessége nem más, mint a járógépekhez hozzászokott térd reflexmozdulata. Tudósunk a fölfedezéstől felbátorodva az uccán is folytatott hasonló kísérletet, még pedig meglepő eredménnyel. Óriási tömeg vette körül és megéljenezték.

Nem hiszük azonban, hogy ez a fölfedezés gyakorlati célt szolgáljon, már csak azért sem, mert a közlekedésnek ezt a kényelmes formáját csakis azok a gazdagok vehetik igénybe, akiknek ráérő idejük van. A szegény emberek tehát, akiknek sietős a dolguk, továbbra is robogó autókön kénytelenek járni. —död—

AZ UJSÁGÍRÓ

Írta: HELTAI JENŐ

A nagy, tekintélyes, előkelő és befolyásos ujságíró meghalt. Az angyalok tüstént vállukra emelték a lelkét és a kitűnő lérfüű csakhamar a mennyország kapujához érkezett. Éppen be akart vonulni, amikor Szent Péter útját állta.

— Foglalkozása? — firtatta katonai szigorral.

— Ujságíró.

— Megtelt! — mondta Szent Péter kurtán és becsapta a kaput az orra előtt.

— Talán jó lenne, ha a pokollal kísérelné meg az úr, — vélte jóindulatúan egy angyal.

— Nekem mindegy! — mondta az ujságíró és leszállt a pokolba.

— Ujságíró? — kiáltott rémülten az ajtónálló. — Nincs hely!

És ő is becsapta az ajtót az orra előtt.
Az ujságíró nem esett kétségbe. Egy ismeretlen csillagra költözött és ott egy lapot indított.

Egy hét mulva szabadjegye volt a mennyországba is, a pokolba is.

Borsszem Jankó a színházban

A FIRHANG MÖGÖTT

FEDÁK SÁRIRÓL Fedák Sárinak színdarabot ír egy amerikai. A téma: (maga Fedák árulta el) az ő negyvenöt szerelmi regénye. A címe (ezt viszont mi áruljuk el): *Világrekord*.

A „CSÓKRÓL - CSÓKRA” erkölcsi megrendszabályozása, mint értesülünk, a kirakat-razziákkal függ össze, mert a rendőrségen az a gyanú merült föl, hogy ez a darab is a „Párizsi kirakat”-ból való.

TITKOS ILONA testi kvalitásai a Magyar Színház ujdonságában plasztikusan domborodnak ki. A hatóság csak azért nem avatkozik bele ebbe a kihágásba, mert az a véleménye, hogy „kinek a comb, kinek a combiné”.

LÁBASS JUCI kimaradt a *Farkas Imre* „Repülj feském” című operettjéből. *Vadly* Ilona őszinte szomorúsággal jegyezte meg: „Kint a Lábass, bent a Farkas.”

TÓT CSELÉDET játszik a kedves *Billér Irén* a „Repülj feském”-ben. Rövid rokolya van rajta, amely nagyokat libben tánc közben és sok mindent elárul a primadonna privátéletéből. Egy latin nyelvész elragadtatással tapsolt a kis tót fruskának és meglátva hátterét, csettintve szól: „Nini, — pars pro toto.”

GÁL GYULA megnézte a komikus *Latabár Árpádot* a Király-Színházban és nagy drámai kitörése után ki-

jelentette, hogy ha tovább is így mennek a dolgok és *Honthy Hanna* vígjátékot, *Titkos Ilona* operettet, *Latabár* pedig drámai apát játszik, akkor ő legközelebb egy néger revü táncoskomikusát játssza.

TUDNI KELL, hogy *Honthy Hannát* pályája kezdetén *Hübner Hajnalkának*, aztán *Hajnal Hajnalkának* hívták. Most, hogy *Honthy Hanná* olyan meglepő vígjátéki sikereket arat a Belvárosi Színházban, egy benfentes megjegyezte: „Tudjátok, mi ennek a *Honthy-sikernek* a *hübneré*? — Az, hogy egy nagy kritikus kijelentette: szeretem a *Hajnalt!*”

PALÁGYI LAJOS azt mondta a *Magyar Hírlap*-ban: „Nem értem, hogyan lehet negyven éven túl a színészpályáért rajongani”. Adunk neki egy jó tippet: kérdezze meg valamelyik fiatalabb pesti naivától.

KIEPURA, a „nagy” lengyel tenorista eldicsekedett egy berlini lapban, hogy Pesten majd szétszedték a szerelmes nők, sőt egy szépasszony formálisan lakására hurcolta a védtem énekest. Mint halljuk, *Jan Kiepura* legközelebb ismét *Pestre* jön, de most már nem olasz operákban, hanem — stílszerűen — a *Háry János* címszerepében fog föllépni.

TILOS a tréfa a kabarékban. Szóval: a kabaréírók, főleg a kuplégyárosok, nyugodtan dolgozhatnak tovább.

MÉG EGYSZER A TURUL

Felmerült a gondolat, hogy a hatóság cédulát ragasztat ki a *Ferenc József-híd* turulmadárhoz vezető gyalogösvényére, amely cédulán szigorú szöveg figyelmezteti a kirándulni akarókat a törvényes következményekre. Azt hisszük, ez a cédula aligha fogja visszariasztani a turulistákat. Sokkal eredményesebb volna, ha a cédulán a következő felírás állna:

ADÓHIVATAL

Egészen bizonyos, hogy aki ezt elolvassa, azonnal visszafordul. De lehetne más szövegezés is. Például:

ANYAKÖNYVI HIVATAL

nősülők részére.

Megfelelő figyelmeztetés volna ez is:

FUTURISTÁK HÍDJÁ

Fönt a Turulmadár verseket költ. Képzhető, hogyan menekülne innen még a megrögzöttebb turulista is.

A legkedveltebb pesti divat

Komlós Sándornak, az ismert *Andrássy-úti* divatárkereskedőnek szabóüzletébe beállt egy adósságszinálásairól ismert vidéki földbirtokos. Nézetgeti a szébbnél-szebb raglánokat, aztán így szól:

— Mondja, kérem, mi most Pesten a legjobb divat?

— Ha legújabb divat: vásárolni és nem fizetni — felelte gyanakodva Komlós.

Csöbörbül vödörbe

— Nagyon haragszom a fiára, *Schultz* úr.

— Miért, tanár úr?

— Tegnap azt kérdeztem tőle, mikor halt meg *Nagy Károly* és nem tudta.

— Nézze el neki, tanár úr. Mink ugyanis nem olvasunk ujságot.

Meghívó

a *Borsszem Jankó* lapkiadóvállalat r.-t., Budapest, VI., Mozsár-u. 9. I. em. 3. szám alatt 1927. évi március 20-án megtartandó évi rendes közgyűlésére.

Tárgysorozat: 1. Igazgatósági és felügyelőbizottsági jelentés. 2. Az 1926. évi mérleg- és nyereségvesztés-számlák bemutatása. 3. Felmentvény iránti határozathozatal. 4. Igazgatóság és felügyelőbizottság megválasztása. 5. Esetleges indítványok.

A közgyűlésen résztvenni öhajtó részvényesek tartoznak részvényeiket az alapszabályok értelmében a társaság pénztáránál (Mozsár-u. 9.) legalább 3 nappal a közgyűlés előtt letenni.

A felügyelőbizottság által felülvizsgált mérleg-számlák, valamint a veszteség- és nyereség-számlák a társaság irodájában betekinthetők.

Budapest, 1927. március 8.

Az igazgatóság.

Borsszem Jankó üzenetei

A *Borsszem Jankó* jelen számát március 9-én, szerdán zártuk le. — *Kéziratok és rajzok kizárólag a főszerkesztő címére (Budapest, Mozsár uca 9) küldendők.* — *Kéziratokat nem örzünk meg.*

Agglegény. Hogy mivel adózzon a kormánynak figyelmességéért? Agglegény-adóval. — *Bécsi.* Itt adjuk a német viccet: „Professor: Gnädige Frau, Ihre Tochter ist leider krank. — *Mama:* Und woher kommt ihre Krankheit? — *Professor:* Von den Nieren. Nur weiss ich noch nicht: ob von den Pionieren oder von den Kanonieren” — *G-t I-a.* A legközelebbi megfejtsétnél sorra kerül. — *Kritikus.* Mielőtt egy betűt is leír, sürgősen olvassa el *Ferdinand Brunetiére* válogatott kritikai tanulmányait, amelyek *Gulyás Pál* dr. válasszékos fordításában most jelentek meg a *Franklin-Társulat* „Kultúra és Tudomány” könyvsorozatában. Különösen „A művészet és az erkölcs” című studiumra hívjuk föl figyelmét. Mert ha már mennydörögni méltóztatik a magyar erkölcsrendelet furcsa végrehajtása ellen (ami önmagában véve helyes), legalább legyenek hozzá esztétikai érvei. — *P. A.* Köznapi megfigyelések csak a művészi feldolgozás prizmáján keresztül nyernek szint és a humor mártásában zamatot. Ön szép símán leírta, amit a villamoson hallani lehet, de nem tűzdelte meg a saját ötleteivel. Ötleteket pedig az írótól vár az ember, mert a közönség ilyen árut nem szállít. A villamos sem. A villamos csak közönséget szállít. Tehát: humort, szatírárt, elmésséget! — *Royalista.* Végre van egy *resó* Budapestben, amellyel mindenki meg van elégedve: *Reso* a *Royal-Orfeumban.* — *K. T.* Pedzi egy kicsit. Ne mondjon le a közlés reményéről. — *L. A.* Nem nagyon ismerjük a kértett szépirodalmi lapot. Egyébként mindenüvé dolgozhat, ahol szívesen látják. — *Több levélről a jövő számban.*

Rémesen ügyetlenek ezek a mai férfiek. Ha a harisnyájukat akarják megstoppolni vagy egy gomblyukat felvarrni, mindig nekünk kell befűzni a tübe a cérnát.

Petőfi-dalok Scitovszky-módra

KÖZGAZDASÁG

BEFORDULTAM A...

Befordultam a lokálba,
Rágyujtottam egy nótára,
Azaz rágyujtottam volna,
Hogyha tiltva nem lett volna.

S míg pénz dolgában légttem,
Rendőr leste minden léptem,
Pedig odabent megláttam
Egy görlicét a lokálban.

Pezsgőt ivott eszemadta,
Persze egy bankvezér adta.
Ez a kajla lett a párja,
Mióta itt a csőd járja.

Én beléptem, ő rámnézett,
De a rendőr beidézett.
Égő szívem kialudott, —
Nyolcvan pengőt szúrtam le ott.

SZERETLEK ÉN...

Szeretlek én, szeretlek téged,
Kedves kis angyalom,
Csak az fáj, hogy Scitovszky miatt
Nem bizonyíthatom.

Igy egyszerűen a szavamra,
Ha tetszik, nem hiszed.
De ha rendőrnek mőszerolsz be,
Az sok mindent kiszed.

Ha királynak születtem volna,
Letenném koronám,
De ezt a tekintélyrombolást
Tiltja a cenzor ám.

SZERETLEK, KEDVESEM...

Szeretlek, kedvesem,
Szeretlek tégedet.
Egy baj van: a rendőr
Gyanusan nézeget.

Szeretem hajadat,
Fehér homlokodat...
De sajna, tilos a
További gondolat.
Szeretem ajkadat,
Szeretek én mást is...
Majd a rendőrségen
Bevallok még mást is.

KIS MENYECSKE...

Kis menyecske, szép kis menyecske,
Mért vagy, kérlek, kétségbeesve?
Talán azért, oh te bájalak,
Mert tilos, hogy megszólítsalak?

Az uradat bizton szereted,
Mert így rendel a rendelet.
Pedig ő szerelmet nem ismer,
Káromkodik, még talán meg is ver.

Ha megunod ezt az életet,
Tölts el velem együtt két hetet,
Előbb rendeletet kijátsszunk,
Aztán a Turulra felmászunk.

A VIRÁGNAK MEGTILTANI...

A virágnak megtiltani nem lehet?
Dehogy is nem, ha kijön a rendelet.
Kikelet a lány, virág a szerelem,
De a rendőr betiltani kénytelen.

Titkos kérdés keletkezik szívemben:
Ezek után mersz-e szeretni engem?
Egymást űzi bennem sok-sok gondolat,
Mint a rendőr kültelken a jasszokat.

Ragyogj reám, boldogságom csillaga,
Ha rámborul őrszobán az éjszaka.
Szeress engem, szívem gyönyge, ha
lehet —
De kibabrált velünk az a rendelet!
M.+H.

Sanyaró Vendel nyögései

— Most már Vénuszok-
ban sem szabad gyö-
nyörködni a kirakatok
előtt. Annyi baj legyen!
De mért nem kobozzák
ela kirakatba tett dísznó-
combokat? Azok jobban
izgatnak.

— Azok az ostoba
muzsika kommunista
agitátorok! Sejt-rendszerrel dolgoz-
nak, pedig nekem sajt-rendszer kéne.

— Elolvastam egy interjút Fedák
Sáritól. Megint a Mindszenty Ti-
borról beszélt. Mára legalább jóllak-
tam.

— Azt mondják: nekem mint kis-
embernek is hasznom lesz a FAKSZ-
ból. Tamássy vagyok benne.

A BORSSZEM JANKÓ előfizetési árai:

Egész évre	20 pengő — fillér
Félévre	10 pengő 50 fillér
Negyedévre	5 pengő 50 fillér

Felolós szerkesztő és kiadó:

MOLNÁR JENŐ DR.

Művészeti főmunkatárs:

GÁSPÁR ANTAL

Laptulajdonos:

Borsszem Jankó Lapkiadó Rt.

Igazgató: Molnár Emil

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

VI. Mozsár uca 9. Telefon: T. 33-24

**A Borsszem Jankó leg-
közelebbi száma március
20-án jelenik meg.**

Nyomatott:

Bíró Miklós nyomdai műintézetében
VII. Rózsa uca 25

Az Angol-Magyar Bank Rt. igazgatósága megállapította az 9926. üzletév mérlegét, amely 11.6 milliárd korona (928.220 pengő) tiszta nyereséggel zárul, az előző évi 7.9 milliárd koronával (638.210 pengővel) szemben. A nyereség felosztása tekintetében az igazgatóság az a javaslatot fogja a folyó hó 22-ére egybehívott XXXVI. évi rendes közgyűlés elé terjeszteni, hogy ebből osztalékkul 8.9 milliárd kor. (712.364 pengő), vagyis minden egyes 50 pengő n. é. részvény után 6 pengő (12 százalék, a tavalyi 8 százalékkal szemben, illetve régi részvény alapján számítva 3000 korona, a tavalyi 2000 koronával szemben) fizetessék ki a tartalék-alap gyarapítására 795.450.000 korona (63.636 pengő), a nyugdíj-tartalék növelésére pedig 625 millió kor. (50.000 pengő) fordítsassék. Az igazgatóság megállapította, hogy az 1927. január 29-i rendkívüli közgyűlésen elhatározott tőke-emelés teljes sikerrel lebonyolítást nyert, minék nyomán az üzlet részvényitőkéje 12 millió pengőre, tartalékai kb. 9 és egynegyed millió pengőre, kimutatott saját tőkéi tehát 21 és egynegyed millió pengőre emelkedtek. Végül elhatározta az igazgatóság a záloglevél- és kötvény-kibocsátási üzlet felvételét.

A Magyar Olasz Bank Rt. igazgatósága megállapította az 1926 december 31-i mérlegét, amely az előző évvel szemben a forgalom jelentékeny emelkedését mutatja. A bank által kezelt idegen tőkék összege 38.568.580.76 P-ről 63.799.339.42 P-re emelkedett. Új tételtként szerepelnek a mérleg aktív oldalán a dollár-értékben adott jelzálogkölcsönök 4.592.171.30 P-vel, a passzív oldalon pedig az engedményezett dollár-kölcsönök 2.786.615.32 P összegben. A tiszta nyereség 1.250.605.60 P, ami a 10.800.000 P részvénytőke 11.58 százalék kamatoztatásának felel meg, szemben az 1925-re kimutatott 887.392.61 P (= 8.21 százalék kamatoztatás) nyereséggel. Az igazgatóság a folyó hó 22-ére egybehívandó rendes közgyűlésnek azt a javaslatot fogja tenni, hogy a tiszta nyereségből részvényenként 4.— P, vagyis a részvény névértéke után számítva 8 százalék (1925-ben 6 százalék) fizetessék.

A Hazai Bank Rt. igazgatósága megállapította a március 5-i közgyűlésre beterjesztett mérlegét. E mérleg az előző évi 8.940.194.250 K = 715.215.54 pengővel szemben 10.479.561.624 K = 838.364.93 P nyereséggel zárul. A nyereségből 7.200.000.000 K, tehát 576.000 P fordítandó osztalék fizetésére. Minden 40 P n. é. részvény után 3/60 P osztalék fog fizetett. A tartalékalap 617.531.375 K = 49.402.51 P javadalmazásán felül ennek további gyarapítására 632.468.625 K = 50.597.49 P fordítandó.

EGYSZERÜBB

— Adj kérlek tíz pengőt kölcsön.
Otthon hagytam az erszényemet.

— Itt van huszonnégy fillér,
menj haza villamoson s hozd el az
erszényedet.

EGY KIS SZÁMTAN

Tanító: Az egyik kocsis nyolc ki-
lométert tesz óránként a kocsijával,
a másik hatot, de negyedórával
előbb indul. Hol találkoznak?

Tanuló: A korcsmában.

HANGSZEREK

Húzóharmónikák	Pengő	6,75-től
Hegedűk	Pengő	5,85-től
Klarinétok	Pengő	10,60-tól
Gitárok	Pengő	14,75-től
Gitárelterák	Pengő	13,20-tól
Beszélőgépek	Pengő	28,—tól
Trombiták	Pengő	40,60-tól
	stb. stb.	

Közvetlen szállítás a gyári forrástól!
14.000 elismerőlevél!

Külön magyar osztály! Kérje lev.
lapon (16 f. bélyeg) képes főárjegy-
zékünket, mi díjmentve küldünk

Meinel és Herold, hangszergyár
Klingenthal, 1500 szám (Szászország)

MADZAG BÁLINT

felsőházi tag kalandozásai

Kedves öcsém, Borsszem Jankó, mán csak megírom azt is, hogy mi-féle vélekedés forog mostanság mi-köztünk az eccséses pártrul.

Úgy esött a dolog, hogy igön úntam mán a sok hiábavaló dängubálást, oszt betekintöttem kicsinyég a mi régi dohányutcai kocsánkba. ahun szegény boldogút Nagyatádival is annyi vígságos estvét átélünk annakidején.

Hát csakugyan... *Csontos* koma ott búslakodott mán pipaszó mellett az asztalnál, előtte két üres meg egy felére apadt üveg... *Kunapé* előtt szinteannyi, de ű mán a könyökire bicsakolva, józúen fújta a kását.

— Adj Isten! — mondok

— Fogaggy Isten! — így *Csontos* koma. — Te vagy az, *Bálint*?

— Persze hogy én vónék! Még pe-jig életnagyságba...

— Osztán mire végzed?

Megvakartam a fejem. Mondok:

— Azt majd a rëndérség állapittya meg.

— Hogy-hogy?

Hát elmondtam neki a mútkori esetömet. Az öreg csak hümmögött magába. A nagy pártfegyelem okábul, úgyláccik, nem igön akaródzott a *Ci-tószky* miniszter ellen szólni. Hát hogy ijen szépen hallgatott, mögkér-döztem:

— Oszt mejik fikcióhoz húztok mostanába?

— Nem fikció az, hanem fakció! — hejősbíttett *András* bácsi.

— Egykutya a! — mondok. — De hát mégis, mejikhön?

Csontos koma igön nekikeserődött.

— A fene tunná jobban! — aszongya. — Annyiféle „eccséses” van mán, hogy az ördög se ismeri ki magát közöttük...

— No...

— Merhogy a *Sandliék* vónának az igazi kisgazdák máma is, csakhogy annyira lecsappantak mán, hogy nem sokra vihetnék velük...

— Hát akkó?

— A *Rádayék* is gazdapártiak lönnének, de azok most afféle falusi léépítési véleményét szörkesztenek.

— Nem vagyok benne jártas...

— Jobb is! Mer az a természettye, hogy csak másokat épít le. Ű maga fölépül közbe...

— Hát mér nem húztok akkó a *Vi-ciánék*hoz?

— Mer azok túlságosan sziggyák a zsidót.

— Annyi baj lögyék! Valakihöz mégis csak húzni kéne... Akkó tán a *Kállay* kegyelmes mellé...

— A kéne éppen! Egészen zsidó-pártiak se lehetünk utóvégre...

Láttam, hogy az öregnek semmi se teccik. De azér csak tovább fag-gattam. Mondok:

— Nagy hiba, hogy ahányan vagy-tok, annyifelé húztok. Valamivel egymáshoz köllene bogozni a sokféle fiókpártot.

Csontos koma nagyot kortyantott az üvegbül, kétfelé törülte moso-jogva a bajszát és csak úgy a fogai közül kérdözte ravaszul:

— De mivel? *Madzaggal* talán?... Méregbe zöttventem hirtelen.

— Avval a' — mondok. — Nem is hogy mindenki ojat nyalhasson rula, amijet ippeg a szájaíze kíván...

Ojan hangosat hujántottam, hogy erre mán az *András* bácsi is fölriadt:

— Mi az? — aszongya. — Mán mögest a cukorkartell? Hát persze, hogy mögszavazom...

Evvel nagykeservesen föltápászko-dott az asztaltul. Mink meg utána... Hiába, nagyon megszóztuk mán az eccséses szavadzást!

RIPACSÉK

— Direktor úr, melyik darabbal ünnepelem meg *Shakespeare* születésnapját?

— Ünnepelje meg azzal, hogy sem-mitse játszik tőle.

BUDAPEST FÜRDŐVÁROS

Még föl sem épült a *Széchenyi* strandfürdő, máris nyakig úszik benne a főváros.

*

Walla-mit sugok magának:

Vállaljon el — vállalkozójának.

Szép is vagyok, jó is vagyok,

Csak így kicsit drága vagyok.

*

A strandfürdő tervezője hivatalos megállapítás szerint néhány ezer *kubatúráról* feledkezett meg és ez okozta a sokmilliárdos túlkiadást. Eddig úgy tudtuk, hogy csupa konzervatív ember ül a városházán, és most kiderül, hogy *kubisták* is vannak köztük. Hogy küldenék el őket *Kuba* szigetére egy hosszabb *túrára*.

ARANYKÖPÉSEK

Utolsó cigarettájára és utolsó szerelmére a férfi mindig szertartásosan gyújt rá.

*

Némely házibarát olyan, mint a csiga: sohasem hagyja el a megszó-kott házát.

*

Sok asszony társaságát a férje miatt kerülik, sok férj társaságát a felesége miatt keresik.

*

Amikor a nő a harisnyáját igazítja, nemcsak a harisnyáját húzza fel, hanem a férfit is.

*

Az asszonyok úgy vannak a férjükkel, mint a múzeumok az ókori leletekkel: már csak a torzót kapják.

*

Az asszonyok tudják, hogy a férfiak nem ostobák, hanem sokkal ostobáb-bak. (Karádi Emil)

KÉPREJTVÉNY

— A hét legravaszabb rébusza —

Megfejtése: a *Borsszem Jankó* jövő számában.

A *Borsszem Jankó* mult számában megjelent rébusz helyes megfejtése: „*Vármegyei autonómia*“. A megfejtők közül *Lichtmann Sándor* (*Csengeri Társaskör, Csenger*) kap könyvjutalmat.

AZ ÚJ SLÁGER!

A MÁSODIK NÁSZÉJSZAKA

FŐVÁROSI OPERETSZÍNHÁZ

A lila folt

Puritániában ezidőtájt Vaskalap Jeromosnak, a Bigott-párt elnökének javaslata izgatta a közvéleményt. A javaslat bizarr volt és pokolian kényes. Nem kisebb dologról volt benne szó, mint arról, hogy az elburjánzó erkölcsstelenségek megakadályozására Puritánia minden honleánya tizenhatodik évének betöltése után köteles az állami Erkölcsrevideáló Intézetben megjelenni, ahol mindazokat, akiket a tisztifőorvosi vizsgálat — hogyan mondjuk csak... nem talál már honleánynak, a középkori zsidók sárga foltjának mintájára, lila folttal bélyegezzenek meg a homlokukon.

A lapok vezércikkében foglalkoztak a dologgal. A liberális lapok támadták, de a Bigott-párt lapjai többi közt a „Moralgemeine Zeitung“ a tiszta erkölcs apostolának nevezte Vaskalap Jeromost. A nagy napon, mikor a törvényjavaslat a parlament elé került, olyan volt Puritánia parlamentjének képe, mint egy nyüzsgő hangyaboly. A Bigott-párt tagjai elégedett arccal várták a pillanatot, mikor elnökük szólásra emelkedik. És Vaskalap Jeromos beszélni kezdett:

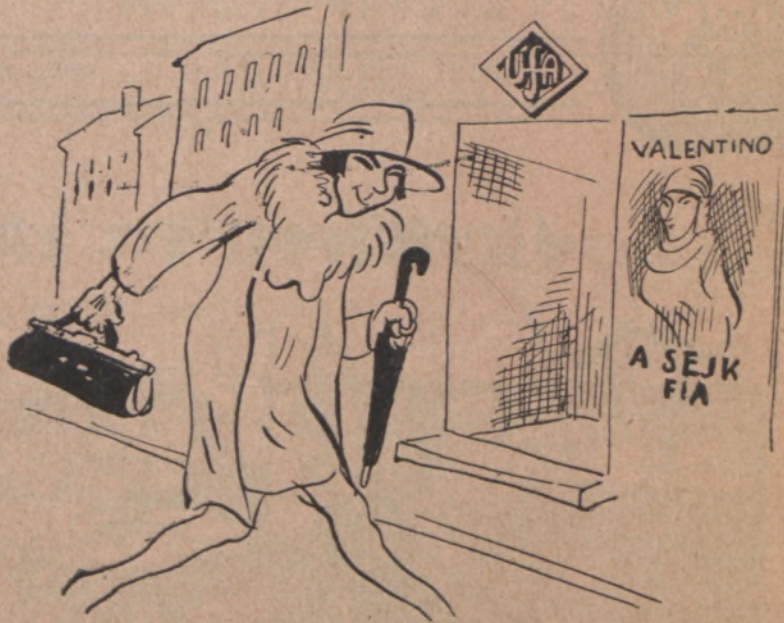
— Tisztelt képviselőtársaim, miről van itt szó? Arról, hogy az erkölcsi posványban süllyedező jelenlegi generációt ne engedjük süllyedni. Persze voltak olyanok is, akik javaslatomat már csirájában szerették volna lebunkózni, de szerencsére ezt csak az úgynevezett liberálisoknak kicsi és fentemlített posványban hempergő pártja akarta. Ezekről írja Dante a „Pokol“-ban: „Látsz olyanokat is, kik örvendek a tűz között“. Ezeknek már mindegy, ezek már a posványban is örvendeznek és ezeknek a leányai mind megértek a lila foltra. Nem tizenhatéves korukban, hanem ha szabad ezzel a paradoxonnal élnem, már születésük pillanatában.

— Ezeknek joggal kell féltetni a leányait az Erkölcsrevideáló Intézet tisztiorvosától. De nekünk nem. És én magam is, bocsánat a személyeskedésért, emelt fővel küldöm el a törvényjavaslat életbeléptetésének napján két leánykamat a tisztiorvos elé, bár csak az egyik leányom tizenhatéves, a másik még tizenöt, mert elvégre mégis csak kell lenni valaminek, ami megkülönböztesse a mi leányainkat az ő leányaiktól és ügyebár, azoknak a leányoknak, akiknek nincs vaj a fejükön, nem lesz lila folt a homlokukon sem. (Viharos taps a Bigott-párt padsorain.)

Vaskalap Jeromos javaslatát megsemmisítő többséggel, lelkesen megszavazta a parlament.

— És a törvény végrehajtásának első napján, midőn Puritánai leányai a tisztiorvos elé járultak, Vaskalap Jeromos leányai két lila foltot vittek haza a homlokukon. Az egyiket a tizenhatéves Vaskalap Stefike, a másikat a tizenötéves Irénke. H. F.

A sejk fia és Fedák Sári

— Majd elfelejtettem fölfedezni ezt az igazi Valentint!

Vizbeugrók, figyelem!

A statisztika szerint a legtöbb ember ilyenkor tavasszal ugrik a Dunába, miért is az öngyilkosjelöltek megmentésére a következő rendszabályokat kívánjuk életbe léptetni:

1. §. Vizbeugrás előtt rendezd adósságaidat, nehogy egészen elmerülj.

2. §. Ha náthára hajlamos vagy, halaszd az öngyilkosságot későbbre, mert ilyenkor márciusban a Duna vize még hideg és könnyen meghűlhetsz.

3. §. Ha a hídról ugorsz a Dunába, vigyázz, nehogy véletlenül egy arra haladó propellerben megüssed magad.

4. §. Ha sorsjegyed van, bátran beugorhatsz. A sorsjeggyel együtt talán téged is kihúznak.

5. §. Ha esik az eső, végy sárcipőt, sőt ajánlatos, ha esernyőt is viszel magaddal, nehogy megázál, amíg a hídról a Dunába ugorsz.

6. §. Ha alámerülsz, ne tartsd nyitva a szádat, mert esetleg bacillusokat nyelsz le, amelyek az egészségedre károsak. D.

Kínai háború Pesten

— No hallja, ki verte így össze magát?...

— Ismeri azt az asszonyt, aki a sarkon lakik és akinek Kínában van a férje?

— Ismerem.

— Nahát — nincs Kínában a férje.

CSODABOGÁR

Orvosi bizonyítvány

Egy postáskisasszonynak betegszabadságra volt szüksége. Elment az orvoshoz, aki a következő bizonyítványt állította ki:

„Krisák Erzsi kisasszony tudótáglásban szenved és ülésre alkalmatlan a melle.”

A PECHES KÖNYVELŐ

— Grün úr, ismételten figyelmeztetem, hogy könyvelés közben gyakran elszámítja magát.

— Igen, tudom... a szerelem teszi, főnök úr. Nem tudok a leánya nélkül élni.

— Látja, most megint elszámította magát.

Világszenzáció

RESO

a

Royal Orfeumban

A pestieken nem lehet kifogni

— Drága biztos úr, nem mutatna be annak a csinos kis nőnek? . . .

Különös:

Azok a meggárgyult bolsevisták Budapest alatt akárták meglazítani a talajt és — Várpalotán mozdult meg a föld.

Súlyos különbség

Az egyik politikai klubban azt mondja valaki egy képviselőről:

— Ez az ember egy teljesen fajsúlytalan alak.

— Tévedés — jegyzi meg egy másik. — Ez az ember egy súlyosan fajtalan alak.

Kedves Borsszem Jankó!

Legyen szíves felvilágosítást adni, hogy igaz-e az, hogy tegnap a körút sarkán fölírta a rendőr az esőt, mert szemezett? Tisztelettel: Egy hasonló sorsú férfi.

Kártya és turfi

— Nem értem. Ez a Péter egyik nap-agnonnyeri magát kártyán, másik nap mindent elveszít a lóversenyen.

— Pedig olyan egyszerű. A kártyákat tudja keverni, a lovakat nem.

A sztár-gázsik

I.

Egy lipótvárosi mecénás, olvasva, hogy a sztár-színésznek gázsiját le akarják szállítani, felsóhajtott:

— Na tessék! . . . Megint nekem fog pénzembe kerülni a színigazgatók smucigsága.

II.

Nem féltjük a pesti primadonnákat. Mindig akad színházi habitué, aki sztáritatív alapon fogja valórizálni a lecsökkentett gázsijukat.